

GERÇEK ENGEL NEREDE ?

Büyük tekstil firmasının idari binasında iş görüşmesi için gelen 3 takım elbiseli adam görüşmenin olacağı odanın kapısının yanında bulunan üç sandalyeye oturup beklemekteydiler. Bekledikleri yer iş görüşmesini yapacak olan insan kaynakları müdürü Mehmet Bey'in sekreterinin odasıydı. Salih Bey kapıya en yakın uçta oturuyordu. Belli ki ilk o gelmişti. Salih Bey koyu gri bir takım elbiseli, beyaz gömleklili, gözlüklü, kolunda şık bir saat takılı olan, kısa saçlarını itina ile taramış, 30 yaşlarında biri idi. Yanında Kerem Bey vardı. Kerem Bey de siyah takım elbiseli, açık krem rengi gömleklili, 25 yaşında biriydi. Diğer uçta da Recep Bey vardı. O da koyu mavi takım elbiseli beyaz gömleklili, 26 yaşında biriydi. Saat 9' a geliyordu. Üç adayda da yapılacak olan görüşmenin verdiği gerginlik gözleniyordu. Kapı çalındı. Sekreter "buyurun" dedikten sonra içeriye takım elbiseli, sol ayağı sağ ayağından kısa olan engelli, güler yüzlü, 35-40 yaşlarında biri aksayarak girdi ve sekretere dönerek:

- İyi günler ben iş görüşmesi için gelmişim.

Sekreter klavyede bir şeyler yazıyordu. Ara verdi. Diğer üç adayın bulunduğu tarafı göstererek:

- Şöyle geçin Mehmet Bey gelince görüşmeye alınacaksınız.

Dedikten sonra sekreter bilgisayar başında bir şeyler yazmaya devam etti. Fakat oda da başka oturulacak sandalye yoktu. Salih Bey kafasını yana çevirerek yerinden kalkmayacağını belli etti. Çünkü erken gelmesinin mükâfatı olan yeri bırakmak istemiyordu. Hem nasıl olsa diğer ikisinden biri yer verirdi. Kerem Bey hiçbir şey demeden yerinden kalktı. Sanki bu bir kuralmış ve o da bu kurala uyumak zorundaymış gibi. Kerem Bey ile aynı anda kalkan Recep içeri giren diğer adayın gözlerinin içine bakarak, samimi bir ses tonuyla:

- Buyurun böyle geçin.

Adam Recep'in verdiği yere geçti. Kerem Bey tekrar yerine oturdu. Recep Bey de adamın yanında ayakta bekledi. Salih Bey gergin bir ses tonuyla sekretere:

- Saat 9 oldu... Görüşme ne zaman başlayacak?

Sekreter:

- Fazla uzun sürmez, ben ne zaman gireceğinizi söyleyeceğim.

Engelli adam Salih Bey'e dönerek yine güler yüzle:

- İş görüşmesi öncesi bende hep gerilirim.

Salih Bey ciddi duruşunu bozmadan cevapladı:

- Benim gerilmeme sebep olacak bir durum yok beyefendi. Sonuç konusunda kaygısı olanlar endişelenir ya da gerilir.

Kerem Bey ve Recep Bey biraz şaşkın bakışlarla Salih Bey'e baktı. Engelli adam devam etti:

- İşi alacağınızda o kadar eminsiniz yani?

Salih Bey engelli adama doğru hafif dönerek. Yüzünde ufak bir tebessümle:

- Türkiye' nin en iyi üniversitelerinin birinden derece ile mezunum, alanımda mastır yaptım, iki tane yabancı dili anadil seviyesinde biliyorum, 5 yıllık iş tecrüben var. Aranızda daha iyi olanınız var mı?

Kerem:

- Adam haklı... Bu ülkede iş bulabilmek için sayılı üniversitelerden birinden mezun olmak lazım, hadi onu yaptın mastır istiyorlar, sonra yabancı dil, en kötüsü de her işveren tecrübe arıyor. Ya hu herkes tecrübeli eleman ararsa, bu tecrübesizler nerden başlayacak çalışmaya. Aslında bir tanıdığın varsa bunların hiç birine gerek yok. Hemen iş bulursun. Maalesef bu ülkede işler böyle yürüyor. Torpille dönüyor her iş.

Engelli adam Kerem'e dönerek:

- Bu iş yerinin ilanının da tecrübe şartı yoktu. Sadece ilgili bölümden mezun halkla ilişkiler uzman yardımcısı arıyorlar. Başka şart koşmamışlar... İyi ki senin baktığın pencereden bakmıyorum hayata. Yoksa evden çıkmazdım herhalde. Ben bu halimle kendimi engelli görmüyorum. Oysa sen o kadar engellisin ki.
- Herkesin engeli var. Ben sadece sizin gibi yürüyemiyorum. Siz, siz engelli değil misiniz? Dilediğiniz lüks arabaya binebiliyor musunuz? Ya da lüks araba ve yat sahibi biri eğer sevgiden yoksunsa engelli değil midir?
- Hepimiz bir şeylerden yoksun olarak bu dünyaya geliriz ya da var olanları burada kaybederiz. Bu bizi engelli yapmaz. Bizi engelli yapan zihnimizde bizim var ettiğimiz engellerdir. Sizin gibi yürüyemeye biliyor olabilirim bu benim mutlu olmama, hayattan zevk almama engel değil. Bir şeyler üretmeye, birilerine faydamın olmasına çalışıyorum. Var olduğumu hissetmeye çalışıyorum.
- Mutluluk tamamen sağlıklı olmak ya da her istediğini alabilmek olsaydı, bu dünyada kaç insan mutlu olurdu sizce? Aslına bakarsan günümüzde insanların çoğunun mutsuz olmasının sebebi de bu belki. Bunun bu şekilde insanlara yansıtılması. Bütün filmlerde ve reklamlarda iyi fiziği olan zengin kişilerin mutlu diğerlerinin mutsuz gösterilmesi. Bence gerçek bu değil.

Recep elini yanında durduğu engelli adamın omzuna atarak yüzünde samimi bir gülümsemeye:

- Sizinle aynı pencereden bakıyoruz hayata.

Salih Bey hafif bir gülümsemeye " gerçek" dedi. Sonra devam etti:

- Gerçek hayat tozpembe değil. Siyah beyaz siz çok iyimsersiniz. Bu kötü bir şey değil aslında. En azından dezavantajlılar için. Sizi hayata bağlayan bu. Birazdan iş görüşmesi başlayacak gerçek hayatın nasıl olduğunu göreceğiz.

Engelli adam Salih Bey'in dediklerine bozulmuştu. Sekretere dönerek ciddi bir ses tonuyla:

- Sekreter Hanım bu Mehmet Bey ne zaman gelecek?

Sekreter hanım tebessümle yerinden kalktı ve odaya doğru yöneldi, kapıyı açtı ve görüşmeye gelenlere:

- Buyurun içeriye geçebilirsiniz.

Adaylar şaşkın bakışlarla sekretere baktılar. Salih Bey:

- Hep birlikte mi görüşmeye gireceğiz?

Sekreter:

- Evet, buyurun.

Odada dikdörtgen şeklinde bir masa ve masanın etrafında sağda dört, solda dört ve bir tane de baş tarafta olmak üzere toplam dokuz sandalye vardı. Fakat odada kimse yoktu. Sekreter odaya girdikten sonra baştaki sandalyenin arkasında durdu. Sonra Salih Bey girdi odaya ve başta ki sandalyenin sağındaki ilk sandalyeye oturdu. Arkasından Kerem Bey girdi. O da Salih Bey'in karşısına oturdu. Engelli adam acele etmiyordu. Recep Bey'in geçmesine izin verdi. Recep Bey de Kerem Bey'in yanına oturdu. En son ağır adımlarla aksayarak engelli adam girdi odaya.

Engelli adam Salih Bey'in yanından geçerek baştaki sandalyenin olduğu yere geldi. Sekreter sandalyeyi geri çekip engelli adamın oturmasına yardımcı oldu. Diğer adaylar şaşkınlık içindelerdi. Olan biteni anlamaya çalışıyorlardı. Sekreter:

- Evet, beyler Mehmet Bey kurumuzun insan kaynakları müdürüdür. Kendisiyle tanışmış oldunuz böylece saat 9 da Mehmet Bey'in odaya girişi ile başlayan iş görüşmeniz an itibari ile bitmiştir. Gerekli değerlendirmeyi Mehmet Bey yapacaktır.

Sekreter bunları dedikten sonra çıktı. Adaylar hala şaşkınlıklarını üzerlerinden atamamışlardı. Mehmet Bey:

- Ne diyorduk? Hım “gerçek” , gerçek sizin zihninizin içinde olan şeydir. Sizin inandığınız şey. Ben yaşama engelli olduğuma inanmadım. Bu halimin benim başarılı olmama, mutlu olmama “engel “ olduğuna inanmadım. Bu, en az bu sandalyede oturan ben kadar gerçek. Eğer ki siz havanın kötü olmasını ya da yüzünüzde sabah uyandığınızda fark ettiğiniz sivilcenin sizi mutsuz edeceğine inanıyorsanız. Bu da sizin gerçeğinizdir.
- Bence bir daha düşünün gerçek engel nerede?
- Beyler sizler gelmeden önce özgeçmişlerinizi incelemiştim zaten. Az önceki görüşmenin sonucu olarak işe Recep Bey alındı. Sizlere ileriki yaşamınızda engelsiz renkli günler diliyorum.

-SON-